

I

(Kötelezően közzéteendő jogi aktusok)

A TANÁCS 111/2005/EK RENDELETE

(2004. december 22.)

a kábítószer-prekurzoroknak a Közösség és harmadik országok közötti kereskedelme nyomon követésére vonatkozó szabályok megállapításáról

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 133. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

mivel:

- (1) Az Egyesült Nemzetek Szervezetének 1988. december 19-én Bécsben elfogadott, a kábítószeres és pszichotróp anyagok tiltott kereskedelme elleni egyezménye (a továbbiakban: az „ENSZ-Egyezmény”) része a tiltott kábítószeres ellen folytatott világméretű küzdelemnek. A Közösség a saját hatáskörében részt vett az Egyezmény tárgyalásában, és azt a Közösség nevében a 90/611/EGK tanácsi határozattal⁽¹⁾ megkötötte.
- (2) Az ENSZ-Egyezmény 12. cikke olyan anyagok kereskedelméről szól, amelyeket gyakran használnak kábítószeres és pszichotróp anyagok tiltott előállításához. Mivel a kábítószer-prekurzorok kereskedelmével kapcsolatos rendelkezések hatással vannak a közösségi vámszabályozásra, helyénvaló a Közösség és a harmadik országok közötti kereskedelemre vonatkozóan közösségi szabályok megállapítása.
- (3) Az ENSZ-Egyezmény 12. cikke előírja a kábítószer-prekurzorok nemzetközi kereskedelmét nyomon követő rendszer létrehozását, figyelembe véve azt a tényt, hogy az ilyen anyagok kereskedelme elvben jogszerű. Következésképpen, intézkedésekre került sor annak érdekében, hogy kialakuljon a megfelelő egyensúly azon kívánság, hogy minden lehetséges eszközzel meg lehessen akadályozni a kábítószer-prekurzoroknak a tiltott kábítószeres előállításához való eljutását és a vegyipar és más gazdasági szereplők kereskedelmi szükségletei között.
- (4) Az ENSZ-Egyezmény 12. cikkében foglalt követelmények alkalmazása érdekében, valamint figyelembe véve az 1990. július 10-én, a houstoni gazdasági csúcstalálkozó (G-7) során létrehozott Kémiai Akció Munkacsoport jelentését, az egyes anyagok kábítószeres és pszichotróp anyagok tiltott előállítására való eltérítésének megakadályozására irányuló intézkedések megállapításáról szóló, 1990. december 13-i 3677/90/EGK tanácsi rendelet⁽²⁾ létrehozott egy olyan rendszert, amelynek keretében a gyanús ügyletek jelentésére kerül sor. Ezt a rendszert, amely a gazdasági szereplőkkel való szoros együttműködésen alapul, olyan intézkedések erősítik meg, mint például a dokumentáció és a címkézés, a gazdasági szereplők engedélyezése és nyilvántartásba vétele, valamint a kivitelt szabályozó eljárások és követelmények.

- (5) Az Európai Uniónak a 2000. júniusi feirai Európai Tanács által jóváhagyott, a 2000–2004. közötti időszakra szóló kábítószer-ellenes cselekvési tervét követően, a Bizottság megszervezte a kábítószer-prekurzorok kereskedelmét ellenőrző közösségi rendszer értékelését, az e tárgykört szabályozó közösségi jogszabályok végrehajtására vonatkozó következtetések levonása céljából.
- (6) Ezen értékelés szerint, valamint a kábítószer-prekurzorok eltérítésének megakadályozására irányuló ellenőrző mechanizmusok javítása érdekében, az ellenőrzési követelményeket a harmadik országok közötti kereskedelmet megkönnyítő, a Közösségben székhellyel rendelkező gazdasági szereplőkre is ki kell kiterjeszteni, az engedélykibocsátási eljárások tekintetében közösségi szintű megközelítést kell bevezetni, valamint a felfüggesztő vámeljárásokra vonatkozó ellenőrzési követelményeket meg kell erősíteni.
- (7) A kiviteli eljárásokat és követelményeket tovább kell szigorítani annak érdekében, hogy az ellenőrzés a legérzékenyebb kábítószer-prekurzorokra irányuljon és összpontosuljon, miközben a nagy mennyiségű anyagok kivetelére vonatkozó egyszerűsített eljárások révén csökkenteni kell a túlzott adminisztratív terheket. Bár a kiviteli előtti értesítések hatékonyságához és gyakorlati alkalmazhatóságához nem fér kétség, ki kell dolgozni egy olyan stratégiát, amely a rendszer lehető legteljesebb mértékű kihasználását célozza.
- (8) Az amfetamin típusú stimulánsok előállításával kapcsolatos fokozott aggodalmakra válaszul, a főbb szintetikus kábítószer-prekurzorok tekintetében a behozatal-ellenőrző mechanizmusokat – olyan közös eljárások és követelmények révén, amelyek lehetővé teszik az egyedi szállítmányalapú ellenőrzések végzését – tovább kell erősíteni.

⁽¹⁾ HL L 326., 1990.11.24., 56. o.⁽²⁾ HL L 357., 1990.12.20., 1. o. A legutóbb az 1232/2002/EK bizottsági rendelettel (HL L 180., 2002.7.10., 5. o.) módosított rendelet.

- (9) Annak érdekében, hogy a gazdasági szereplők ezeknek a követelményeknek meg tudjanak felelni, a kábítószer-prekurzorok külkereskedelmét szabályozó rendelkezéseket, amennyire csak lehet, össze kell hangolni a teljes egészében a Közösségben létrejött vagy előállított, vagy a Közösségben szabad forgalomba bocsátott kábítószer-prekurzorok Közösségen belüli kereskedelmét szabályozó rendelkezésekkel.
- (10) A belső piac követelményeit figyelembe véve, és e rendelet hatékonyságának érdekében, hasonló és egy irányba mutató cselekvési eszközök tagállamok általi elfogadása révén biztosítani kell a rendelkezések egységes alkalmazását.
- (11) Meg kell erősíteni a tagállamok közötti, valamint a tagállamok és a Bizottság közötti kölcsönös segítségnyújtást, különösen a tagállamok közigazgatási hatóságai közötti kölcsönös segítségnyújtásról, valamint a vám- és mezőgazdasági jogszabályok helyes alkalmazásának biztosítása érdekében e hatóságok és a Bizottság együttműködéséről szóló, 1997. március 13-i 515/97/EK tanácsi rendelet⁽¹⁾ alkalmazása révén.
- (12) Az arányosság elvével összhangban, a kábítószer-prekurzoroknak a kábítószer- és pszichotróp anyagok tiltott előállítása céljára történő eltérítésének megakadályozására irányuló alapvető célkitűzés megvalósítása érdekében szükséges és helyénvaló olyan szabályokat megállapítani, amelyek ezen anyagoknak a Közösség és harmadik országok közötti kereskedelme szoros nyomon követésére vonatkoznak. A Szerződés 5. cikke (3) bekezdésének megfelelően, ez a rendelet nem lépi túl a célkitűzések eléréséhez szükséges mértéket.
- (13) Az e rendelet végrehajtásához szükséges intézkedéseket a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskörök gyakorlására vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 1999. június 28-i 1999/468/EK tanácsi határozattal⁽²⁾ összhangban kell elfogadni.
- (14) A 3677/90/EGK rendeletet ezért hatályon kívül kell helyezni.
- (15) Ez a rendelet tiszteletben tartja különösen az Európai Unió alapjogi chartája által elismert alapvető jogokat, illetőleg elveket,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

⁽¹⁾ HL L 82., 1997.3.22., 1. o. A legutóbb a 807/2003/EK rendelettel (HL L 122., 2003.5.16., 36. o.) módosított rendelet.

⁽²⁾ HL L 184., 1999.7.17., 23. o.

I. FEJEZET

TÁRGY ÉS FOGALOMMEGHATÁROZÁSOK

1. cikk

Ez a rendelet bizonyos, a kábítószer- és pszichotróp anyagok tiltott előállításához gyakran használt anyagoknak (a továbbiakban: „kábítószer-prekurzorok”) a Közösség és harmadik országok közötti kereskedelme nyomon követésére vonatkozó szabályokat állapít meg az ilyen anyagok eltérítésének megakadályozása céljából. Ezt a rendeletet a behozatalra, a kivitelre és a közvetítő tevékenységekre kell alkalmazni.

Ez a rendelet nem érinti a Közösség és harmadik országok közötti árukereskedelem egyéb területeire vonatkozó különös szabályokat.

2. cikk

E rendelet alkalmazásában:

- a) „jegyzékben szereplő anyag”: a mellékletben felsorolt valamennyi anyag, beleértve az ezen anyagokat tartalmazó keverékeket és természetes termékeket is, kivéve azonban a jegyzékben szereplő anyagokat tartalmazó, a 2001/83/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben⁽³⁾ meghatározott gyógyszereket, valamint gyógyszerészeti készítményeket, keverékeket, természetes termékeket és egyéb készítményeket, amelyek összetétele olyan, hogy nem teszi lehetővé az ilyen anyagok azonnal alkalmazható eszközökkel, illetve gazdaságosan megvalósítható módon történő könnyű felhasználását vagy kinyerését;
- b) „jegyzékben nem szereplő anyag”: bármely olyan anyag, amelyet, bár a mellékletben nem szerepel, kábítószer- vagy pszichotróp anyagok tiltott előállítására felhasznált anyagként azonosítottak;
- c) „behozatal”: nem közösségi árunak minősülő, jegyzékben szereplő anyagoknak a Közösség vámterületére történő beléptetése, beleértve – a Közösségi Vámkodekx létrehozásáról szóló, 1992. október 12-i 2913/92/EGK tanácsi rendelet⁽⁴⁾ értelmében – vámszabad területre vagy vámszabad raktárba való betárolást, átmeneti megőrzést, illetve felfüggesztő eljárás alá vonást és a szabad forgalomba bocsátást;
- d) „kivitel”: jegyzékben szereplő anyagoknak a Közösség vámterületéről történő kiléptetése, beleértve jegyzékben szereplő anyagok olyan kiléptetését is, amelyhez vámru-nyilatkozatra van szükség, valamint jegyzékben szereplő anyagoknak a 2913/92/EGK rendelet értelmében az I. típusú ellenőrzés alá tartozó vámszabad területen vagy vámszabad raktárban történő tárolását követő kiléptetését;

⁽³⁾ HL L 311., 2001.11.28., 67. o. A legutóbb a 2004/27/EK irányelvvel (HL L 136., 2004.4.30., 34. o.) módosított irányelv.

⁽⁴⁾ HL L 302., 1992.10.19., 1. o. A legutóbb a 2003-as csatlakozási okmánnyal módosított rendelet.

- e) „közvetítő tevékenységek”: minden olyan, jegyzékben szereplő anyagok vásárlásának és eladásának vagy szállításának megszervezésére irányuló tevékenység, amelyet bármely természetes vagy jogi személy két fél közötti megállapodás elérése céljával, vagy legalább az említett felek egyike nevében eljárva végez, anélkül hogy az említett anyagokat a birtokába venné, vagy az ilyen ügylet lebonyolítását irányítaná; ez a fogalom meghatározás úgyszintén kiterjed minden olyan, a Közösségben letelepedett bármely természetes vagy jogi személy által végzett tevékenységre, amely jegyzékben szereplő anyagok vásárlását és eladását vagy szállítását foglalja magában anélkül, hogy az említett anyagokat a Közösség vámterületére bejuttatná;
- f) „gazdasági szereplő”: minden olyan természetes vagy jogi személy, aki, illetve amely jegyzékben szereplő anyagok behozatalával, kivitelével, vagy ahhoz kapcsolódó közvetítő tevékenységgel foglalkozik, beleértve azokat a személyeket is, akik önálló vállalkozóként – akár főfoglalkozásban, akár más foglalkozáshoz kötődő másodlagos tevékenységként – vámáru-nyilatkozatok megbízók számára történő elkészítésével foglalkoznak;
- g) „exportőr”: az a természetes vagy jogi személy, aki, illetve amely – a jegyzékben szereplő anyagokhoz és a címzethez fűződő gazdasági és jogi viszonyából adódóan – elsősorban felel a kiviteli tevékenységekért, valamint – adott esetben – aki, illetve amely a vámáru-nyilatkozatot benyújtja, vagy akinek, illetve amelynek a nevében a vámáru-nyilatkozatot benyújtják;
- h) „importőr”: az a természetes vagy jogi személy, aki, illetve amely – a jegyzékben szereplő anyagokhoz és a feladóhoz fűződő gazdasági és jogi viszonyából adódóan – elsősorban felel a behozatali tevékenységekért, és aki, illetve amely a vámáru-nyilatkozatot benyújtja, vagy akinek, illetve amelynek a nevében a vámáru-nyilatkozatot benyújtják;
- i) „végső címzett”: az a természetes vagy jogi személy, akinek, illetve amelynek a részére a jegyzékben szereplő anyagokat szállítják; ez a személy nem feltétlenül azonos a végfelhasználóval;
- j) „bizottsági eljárás”: a 30. cikk (2) bekezdésében előírt eljárás;
- k) „Nemzetközi Kábítószer-ellenőrző Szerv”: az 1972. évi jegyzékönyvvel módosított 1961. évi Egységes Kábítószer-egyezmény által létrehozott szerv.

II. FEJEZET

A KERESKEDELEM NYOMON KÖVETÉSE

1. SZAKASZ

Dokumentáció és címkézés

3. cikk

A gazdasági szereplők a jegyzékben szereplő anyagokkal kapcsolatos minden behozatali, kiviteli és közvetítő tevékenységet vámokmányokkal és kereskedelmi okmányokkal, így gyűjtő vámáru-nyilatkozatokkal, vámáru-nyilatkozatokkal, számlákkal, cargo manifestekkel, fuvarokmányokkal és egyéb szállítmányozási okmányokkal dokumentálnak.

Ezek az okmányok a következő adatokat tartalmazzák:

a) a jegyzékben szereplő anyagnak a melléklet szerinti neve, illetve, keverék vagy természetes termék esetében annak neve, valamint a keverékben vagy a természetes termékben megtalálható bármely, jegyzékben szereplő anyagnak a melléklet szerinti neve, amelyet a „DRUG PRECURSORS” kifejezés követ;

b) a jegyzékben szereplő anyag mennyisége és tömege, valamint keverék vagy természetes termék esetében az abban található bármely, jegyzékben szereplő anyag mennyisége, tömege és – amennyiben rendelkezésre áll – százalékos aránya; továbbá

c) az exportőr, az importőr, a végső címzett és adott esetben a közvetítő tevékenységben részt vevő személy neve és címe.

4. cikk

A 3. cikkben említett dokumentációt a gazdasági szereplők annak a naptári évnek a végétől számított három évig őrzik meg, amelyben a tevékenységre sor került. A dokumentációt úgy kell rendszerezni elektronikus formában vagy papíron, hogy az illetékes hatóságok általi ellenőrzés céljára a hatóságok kérésére azonnal rendelkezésre álljanak. A dokumentáció rendelkezésre bocsátható képi vagy egyéb adathordozó eszköz segítségével, feltéve hogy az adatok – olvasásra történő megjelenítésükkor – megjelenés és tartalom tekintetében megegyeznek a dokumentációval, bármikor rendelkezésre állnak, azonnal olvasható állapotba hozhatók és automatizált elemzésre alkalmasak.

5. cikk

A gazdasági szereplők gondoskodnak a jegyzékben szereplő anyagokat tartalmazó csomagolások olyan címkével történő ellátásáról, amelyen szerepel az anyagoknak a mellékletben szereplő neve, illetve keverék vagy természetes termék esetében annak neve és az abban található bármely, jegyzékben szereplő anyagnak a melléklet szerinti neve. A gazdasági szereplők ezenkívül saját szokásos címkéikkel is elláthatják a csomagolást.

2. SZAKASZ

A gazdasági szereplők engedélyezése és nyilvántartásba vétele

6. cikk

(1) A melléklet 1. kategóriájában felsorolt, jegyzékben szereplő anyaggal kapcsolatos behozatali, kiviteli vagy közvetítő tevékenységet folytató, a Közösségben letelepedett gazdasági szereplőknek – kivéve a vámügynököket és szállítmányozókat abban az esetben, ha kizárólag ilyen minőségben járnak el – engedéllyel kell rendelkezniük. Az engedélyt annak a tagállamnak az illetékes hatósága bocsátja ki, amelyben a gazdasági szereplő letelepedett.

Az engedély megadásakor az illetékes hatóság figyelembe veszi a kérelmező alkalmasságát és feddhetetlenségét.

A bizottsági eljárást kell alkalmazni az engedélyt nem igénylő eseteket meghatározó rendelkezések, az engedélyek megadására vonatkozó további feltételeket és az engedélymintát meghatározó rendelkezések megállapításához. Ezek a rendelkezések biztosítják a gazdasági szereplők rendszeres és következetes ellenőrzését és felügyeletét.

(2) Az illetékes hatóság felfüggesztheti vagy visszavonhatja az engedélyt, ha az engedély kibocsátásakor fennálló feltételek már nem teljesülnek, vagy ha alapos a gyanú arra vonatkozóan, hogy fennáll a kockázata a jegyzékben szereplő anyagok eltérítésének.

7. cikk

(1) A melléklet 2. kategóriájában felsorolt, jegyzékben szereplő anyaggal kapcsolatos behozatali, kiviteli vagy közvetítő tevékenységet folytató, illetve a melléklet 3. kategóriájában felsorolt, jegyzékben szereplő anyaggal kapcsolatos kiviteli tevékenységet folytató, a Közösségben letelepedett gazdasági szereplőknek – kivéve a vámügynököket és szállítványozókat abban az esetben, ha kizárólag ilyen minőségben járnak el – haladéktalanul be kell jelenteniük és szükség esetén frissíteniük kell azoknak a telephelyeknek a címét, ahol az említett tevékenységeket folytatják. Ezt a kötelezettséget a gazdasági szereplő a letelepedési helye szerinti tagállam illetékes hatóságánál teljesíti.

(2) A bizottsági eljárást kell alkalmazni azoknak a feltételeknek a megállapításához, amelyek a bizonyos kategóriákba tartozó gazdasági szereplők, illetve a 3. kategóriában felsorolt, jegyzékben szereplő anyagok kis mennyiségű kivitelével foglalkozó gazdasági szereplők ellenőrzés alóli mentesítésére vonatkoznak. Ezek a feltételek biztosítják, hogy a jegyzékben szereplő anyagok eltérítésének kockázata a lehető legkisebb legyen.

8. cikk

(1) Ha a jegyzékben szereplő anyagokat kirakás vagy átrakás, átmeneti megőrzés, az I. típusú ellenőrzés alá tartozó vámszabad területen vagy vámszabad raktárban való tárolás, vagy a közösségi külső árutovábbítási eljárás alá vonás céljából a Közösség vámterületére beléptetik, az illetékes hatóság kérésére a gazdasági szereplőnek bizonyítania kell a törvényes célokat.

(2) A bizottsági eljárást kell alkalmazni azoknak a kritériumoknak a megállapításához, amelyek az ügylet törvényes céljai bizonyításának lehetséges módjait határozzák meg annak érdekében, hogy az illetékes hatóságok a jegyzékben szereplő anyagoknak a Közösség vámterületén belüli valamennyi mozgását nyomon tudják követni, valamint, hogy az eltérítés kockázata a lehető legkisebb legyen.

3. SZAKASZ

Információ szolgáltatása

9. cikk

(1) A Közösségben letelepedett gazdasági szereplők haladéktalanul értesítik az illetékes hatóságokat minden olyan körülményről – például a jegyzékben szereplő anyagokkal kapcsolatos szokatlan megrendelésekről vagy ügyletekről –, amely arra utal, hogy a szóban forgó, behozatalra, kivitelre vagy

közvetítő tevékenységre szánt anyagoknak kábítószeres vagy pszichotróp anyagok tiltott előállítása céljára történő eltérítésére kerülhet sor.

(2) A gazdasági szereplők összefoglaló információt szolgáltatnak az illetékes hatóságok számára behozatali, kiviteli, illetve közvetítő tevékenységükről. A bizottsági eljárást kell alkalmazni azoknak az információknak a meghatározásához, amelyeket az illetékes hatóságok e tevékenységek nyomon követése végett megkövetelnek.

10. cikk

(1) A tagállamok illetékes hatóságai, a Közösségen belül letelepedett gazdasági szereplők és a vegyipar közötti – különösen a jegyzékben nem szereplő anyagokkal kapcsolatos – együttműködés megkönnyítése érdekében, a Bizottság a tagállamokkal konzultálva iránymutatásokat dolgoz ki, és ezeket frissíti.

(2) Ezeknek az iránymutatásoknak különösen a következőket kell tartalmazniuk:

- tájékoztatást arra vonatkozóan, hogy hogyan lehet a gyanús ügyleteket felismerni és bejelenteni;
- a jegyzékben nem szereplő anyagok rendszeresen frissített jegyzékét, amelynek segítségével az iparág önkéntes alapon nyomon követheti az ilyen anyagok kereskedelmét.

(3) Az illetékes hatóságok gondoskodnak arról, hogy az iránymutatások rendszeres terjesztése azok célkitűzéseivel összhangban megtörténjen.

4. SZAKASZ

Kivitel előtti értesítés

11. cikk

(1) A melléklet 1. kategóriájában felsorolt, jegyzékben szereplő anyagok minden irányú kivitelét, valamint a melléklet 2. és 3. kategóriájában felsorolt, jegyzékben szereplő anyagok egyes rendeltetési országokba történő kivitelét megelőzően a Közösségen belüli illetékes hatóságok kivitel előtti értesítést küldenek a rendeltetési ország illetékes hatóságai számára az ENSZ-Egyezmény 12. cikke (10) bekezdésének megfelelően. A bizottsági eljárást kell alkalmazni a rendeltetési országok listájának meghatározásához annak érdekében, hogy a jegyzékben szereplő anyagok ezen országokba történő kivitele rendszeres és következetes nyomon követésének biztosítása révén az eltérítés kockázata a lehető legkisebb legyen.

A rendeltetési országnak 15 munkanap áll rendelkezésére a válaszadásra; amennyiben e határidő lejártáig a rendeltetési ország illetékes hatóságaitól nem érkezik arra vonatkozó értesítés, hogy az adott kiviteli ügylet kábítószeres vagy pszichotróp anyagok tiltott előállítását célozhatja, a kiviteli tagállam illetékes hatóságai engedélyezhetik a kiviteli ügyletet.

(2) A jegyzékben szereplő azon anyagok esetében, amelyekről az (1) bekezdésnek megfelelően értesítést kell küldeni, az érintett tagállam illetékes hatósága az ilyen anyagok kivitelét megelőzően közli a 13. cikk (1) bekezdésében meghatározott információkat a rendeltetési ország illetékes hatóságával.

Az ilyen információkat szolgáltató hatóság megköveteli az adatot átvevő, harmadik országbeli hatóságtól, hogy az abban szereplő ipari, üzleti, kereskedelmi vagy szakmai titkot, illetve ipari eljárást bizalmasan kezelje.

(3) Az illetékes hatóságok egyszerűsített, kivitel előtti értesítési eljárást alkalmazhatnak abban az esetben, ha meggyőződnek arról, hogy ez nem jár a jegyzékben szereplő anyagok eltérítésének kockázatával. A bizottsági eljárást kell alkalmazni az ilyen eljárások, valamint az illetékes hatóságok által alkalmazandó közös kritériumok meghatározásához.

5. SZAKASZ

Kiviteli engedélyezés

12. cikk

(1) Kiviteli engedélyhez kötött azoknak a jegyzékben szereplő anyagoknak a kivitele, amelyekhez vámáru-nyilatkozat szükséges, beleértve azoknak a jegyzékben szereplő anyagoknak a kivitelét is, amelyek az I. típusú ellenőrzés alá tartozó vámszabad területen vagy vámszabad raktárban való legalább tíznapos tárolást követően hagyják el a Közösség vámterületét.

Nem szükséges kiviteli engedély abban az esetben, ha a felfüggesztő eljárás alá vonástól vagy a II. típusú ellenőrzés alá tartozó vámszabad területre betárolástól számított tíz napon belül a jegyzékben szereplő anyagok újrakivitelére kerül sor.

Ugyanakkor a melléklet 3. kategóriájában felsorolt, jegyzékben szereplő anyagok kivitele kizárólag abban az esetben kötött kiviteli engedélyhez, ha kivitel előtti értesítés szükséges, vagy ha ezeket az anyagokat egyes olyan rendeltetési országokba viszik ki, amelyeket a megfelelő ellenőrzési szint biztosítása érdekében a bizottsági eljárással összhangban kell meghatározni.

(2) A kiviteli engedélyt annak a tagállamnak az illetékes hatósága bocsátja ki, amelyben az exportőr letelepedett.

13. cikk

(1) A 12. cikkben említett kiviteli engedély iránti kérelemnek legalább a következő adatokat kell tartalmaznia:

- a) az exportőr, a harmadik országban lévő importőr, a kiviteli ügyletben vagy a szállításban részt vevő más gazdasági szereplő, valamint a végső címzett neve és címe;
- b) a jegyzékben szereplő anyagnak a melléklet szerinti neve, illetve keverék vagy természetes termék esetében annak neve és nyolc számjegyű KN-kódja, valamint a keverékben vagy természetes termékben található bármely, jegyzékben szereplő anyagnak a melléklet szerinti neve;
- c) a jegyzékben szereplő anyag mennyisége és tömege, valamint keverék vagy természetes termék esetében az abban található bármely, jegyzékben szereplő anyag mennyisége, tömege és – amennyiben rendelkezésre áll – százalékos aránya;

d) a szállítási megállapodás részletes adatai, úgymint az árufeladás várható időpontja, aállítás módja, annak a vámhivatalnak a neve, ahol vámáru-nyilatkozatot kell tenni, és – amennyiben ekkor már ismert – a szállítóeszköz azonosítójának, az útvonalnak, a Közösség vámterületéről való kilépés várható helyének és a behozatali országba való belépés helyének megadása;

e) a 17. cikkben említett esetekben a rendeltetési ország által kibocsátott behozatali engedély egy másolata; valamint

f) a 6. és a 7. cikkben említett engedély, illetve nyilvántartásba vétel száma.

(2) A kiviteli engedély iránti kérelemre vonatkozó határozatot attól a naptól számított tizenöt munkanapon belül kell meghozni, amelyen az illetékes hatóság megállapítja az ügy iratainak hiánytalanságát.

Ez az időtartam meghosszabbodik, amennyiben az illetékes hatóságoknak a 17. cikkben említett esetekben további vizsgálatokat kell végezniük a 17. cikk (2) bekezdése alapján.

14. cikk

(1) Amennyiben az útvonalra és a szállítóeszközre vonatkozó adatokat nem közölték a kérelemben, a kiviteli engedélyen fel kell tüntetni, hogy a gazdasági szereplőnek ezeket az adatokat a szállítmány tényleges elindítását megelőzően közölnie kell a kiléptető vámhivatallal vagy a közösségi vámterületről történő kilépés helyén található más illetékes hatósággal. Ez esetben a kiviteli engedélyt a kibocsátásakor ennek megfelelő rájegyzéssel kell ellátni.

Amennyiben a kiviteli engedélyt nem a kibocsátó hatóság szerinti tagállamban lévő vámhivatalnak mutatják be, kérésre az exportőr rendelkezésre bocsátja az engedélyben szereplő valamennyi információnak vagy azok egy részének hitelesített fordítását.

(2) A kiviteli engedélyt a vámáru-nyilatkozat megtételekor kell a vámhivatalnak bemutatni, illetve vámáru-nyilatkozat hiányában a kiléptető vámhivatalnak vagy a közösségi vámterületről történő kilépés helyén található más illetékes hatóságnak kell bemutatni. Az engedély a rendeltetési harmadik országig kíséri a szállítmányt.

A kiléptető vámhivatal, illetve a közösségi vámterületről történő kilépés helyén található más illetékes hatóság az engedélyre rávezeti a 13. cikk (1) bekezdésének d) pontjában említett adatokat, és az engedélyt bélyegzőjével látja el.

15. cikk

A 26. cikk (3) bekezdésével összhangban elfogadott intézkedések sérelme nélkül, a kiviteli engedély megadását meg kell tagadni, ha:

- a) a 13. cikk (1) bekezdésével összhangban szolgáltatott adatok hiányosak;

- b) alapos a gyanú arra vonatkozóan, hogy a 13. cikk (1) bekezdésével összhangban szolgáltatott adat hamis vagy téves;
- c) a 17. cikkben említett esetekben, megállapítást nyer, hogy a jegyzékben szereplő anyagok behozatalát a rendeltetési ország illetékes hatóságai nem engedélyezték; vagy
- d) alapos a gyanú arra vonatkozóan, hogy az érintett anyagokat kábítószeres vagy pszichotróp anyagok tiltott előállítására szánják.

16. cikk

Az illetékes hatóságok bármikor felfüggeszthetik vagy visszavonhatják a kiviteli engedélyt, ha alapos a gyanú arra vonatkozóan, hogy az anyagokat kábítószeres vagy pszichotróp anyagok tiltott előállítására szánják.

17. cikk

Amennyiben a Közösség és valamely harmadik ország közötti megállapodás alapján a kivitel csak akkor engedélyezhető, ha a harmadik ország illetékes hatóságai a kérdéses anyagra vonatkozóan behozatali engedélyt bocsátottak ki, a Bizottság közli a tagállamok illetékes hatóságaival a harmadik ország illetékes hatóságának a nevét és címét, valamint minden, az érintett országtól kapott operatív információt.

A tagállamok illetékes hatóságai – szükség esetén a harmadik ország illetékes hatóságától kért megerősítés révén – meggyőződnek ennek a behozatali engedélynek a hitelességéről.

18. cikk

A kiviteli engedély érvényességének időtartama, amelyen belül az áruknek el kell hagyniuk a Közösség vámterületét, nem haladhatja meg a kiviteli engedély kibocsátásának időpontjától számított hat hónapot. Kivételes esetben az érvényesség időtartama kérésre meghosszabbítható.

19. cikk

Az illetékes hatóságok egyszerűsített kiviteli engedélyezési eljárást alkalmazhatnak abban az esetben, ha meggyőződnek arról, hogy ez nem jár a jegyzékben szereplő anyagok eltérítésének kockázatával. A bizottsági eljárást kell alkalmazni az ilyen eljárások, valamint az illetékes hatóságok által alkalmazandó közös kritériumok meghatározásához.

6. SZAKASZ

Behozatali engedélyezés

20. cikk

A melléklet 1. kategóriájában felsorolt, jegyzékben szereplő anyagok behozatala behozatali engedélyhez kötött. Behozatali

engedély csak a Közösségben letelepedett gazdasági szereplőnek adható. A behozatali engedélyt annak a tagállamnak az illetékes hatóságai állítják ki, amelyben az importőr letelepedett.

Azonban az (1) bekezdésben említett anyagok kirakása vagy átrakása, átmeneti megőrzése, I. típusú ellenőrzés alá tartozó vámszabad területen vagy vámszabad raktárban történő tárolása vagy a közösségi árutovábbítási eljárás alá vonása esetében, nincs szükség behozatali engedélyre.

21. cikk

(1) A 20. cikkben említett behozatali engedély iránti kérelemnek legalább a következő adatokat kell tartalmaznia:

- az importőr, a harmadik országbeli exportőr, a más érintett gazdasági szereplő, valamint a végső címzett neve és címe;
- a jegyzékben szereplő anyagnak a melléklet szerinti neve, illetve keverék vagy természetes termék esetében annak neve és nyolc számjegyű KN-kódja, valamint a keverékben vagy természetes termékben található bármely, jegyzékben szereplő anyagnak a melléklet szerinti neve;
- a jegyzékben szereplő anyag mennyisége és tömege, valamint keverék vagy természetes termék esetében az abban található bármely, jegyzékben szereplő anyag mennyisége, tömege és – amennyiben rendelkezésre áll – százalékos aránya;
- ha rendelkezésre áll, a szállítási megállapodás részletes adatai, úgymint a szállítás módja és a szállítóeszköz, a tervezett behozatali tevékenységek helye és időpontja; valamint
- a 6. és a 7. cikkben említett engedély, illetve nyilvántartásba vétel száma.

(2) A behozatali engedély iránti kérelemre vonatkozó határozatot attól a naptól számított 15 munkanapon belül kell meghozni, amelyen az illetékes hatóság megállapítja az ügy iratainak hiánytalanságát.

22. cikk

A behozatali engedély a szállítmányt a közösségi vámterületre történő belépés helyétől az importőr vagy a végső címzett telephelyéig kíséri.

A behozatali engedélyt akkor kell bemutatni a vámhivatalnak, amikor a jegyzékben szereplő anyagokról vám eljárás céljából nyilatkozatot tesznek.

Ha a behozatali engedélyt nem a kibocsátó hatóság szerinti tagállamban lévő vámhivatalnak mutatják be, kérésre az importőr rendelkezésre bocsátja az engedélyben szereplő valamennyi információnak vagy azok egy részének hitelesített fordítását.

23. cikk

A 26. cikk (3) bekezdésével összhangban elfogadott intézkedések sérelme nélkül, a behozatali engedély megadását meg kell tagadni, ha:

- a) a 21. cikk (1) bekezdésével összhangban szolgáltatott adatok hiányosak;
- b) alapos a gyanú arra vonatkozóan, hogy a 21. cikk (1) bekezdésével összhangban a kérelemben szolgáltatott valamely adat hamis vagy téves; vagy
- c) alapos a gyanú arra vonatkozóan, hogy a jegyzékben szereplő anyagokat kábítószeres és pszichotróp anyagok tiltott előállítására szánják.

24. cikk

Az illetékes hatóságok bármikor felfüggeszthetik vagy visszavonhatják a behozatali engedélyt, ha alapos a gyanú arra vonatkozóan, hogy az anyagokat kábítószeres vagy pszichotróp anyagok tiltott előállítására szánják

25. cikk

A behozatali engedély érvényességi időtartama, amelyen belül a jegyzékben szereplő anyagoknak a Közösség vámterületére való beléptetésének meg kell történnie, nem haladhatja meg a behozatali engedély kibocsátásának időpontjától számított hat hónapot. Kivételes esetben, kérésre az érvényességi időtartam meghosszabbítható.

III. FEJEZET**AZ ILLETÉKES HATÓSÁGOK HATÁSKÖRE****26. cikk**

(1) A 11–25. cikk rendelkezéseinek, valamint e cikk (2) és (3) bekezdése rendelkezéseinek sérelme nélkül, a tagállamok illetékes hatóságai megtiltják a jegyzékben szereplő anyagoknak a közösségi vámterületre történő bejuttatását, illetve onnan történő kijuttatását, amennyiben alapos a gyanú arra vonatkozóan, hogy az anyagokat kábítószeres vagy pszichotróp anyagok tiltott előállítására szánják.

(2) Az illetékes hatóságok a jegyzékben szereplő anyagok azonosításához, illetve e rendelet rendelkezései tiszteletben tartásának a megerősítéséhez szükséges időre visszatartják a jegyzékben szereplő anyagokat, vagy felfüggesztik kiadásukat.

(3) Minden tagállam elfogadja azokat az intézkedéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy az illetékes hatóságok megtehessék különösen a következőket:

a) a jegyzékben szereplő anyagokkal kapcsolatos bármilyen megrendelésről vagy műveletről információt szerezzenek;

b) a gazdasági szereplők telephelyeire beléphessenek azzal a céllal, hogy a szabálytalanságokról bizonyítékot szerezzenek;

c) megállapítsák, hogy jegyzékben szereplő anyagok eltérítésére vagy eltérítésének kísérletére került sor.

(4) Abból a célból, hogy az eltérítésnek a vámszabad területen, valamint egyéb olyan érzékeny területeken, mint pl. a vámraktárakban fennálló konkrét veszélyeit meg lehessen előzni, a tagállamok biztosítják, hogy az e területeken végzett műveleteket, azoknak minden fázisában, hatékonyan ellenőrizzék, valamint, hogy az ellenőrzések ugyanolyan szigorúak, mint a vámterület más részein alkalmazott ellenőrzések.

(5) Az illetékes hatóságok a gazdasági szereplőktől az engedélyek kibocsátásáért, a nyilvántartásba vételért és az engedélyezésért díj fizetését kérhetik. Az ilyen díjat megkülönböztetéstől mentes módon kell kiróni, és a díj mértéke nem haladhatja meg a kérelem feldolgozásának hozzávetőleges költségét.

IV. FEJEZET**KÖZIGAZGATÁSI EGYÜTTMŰKÖDÉS****27. cikk**

E rendelet alkalmazása céljából és a 30. cikk sérelme nélkül, értelemszerűen alkalmazni kell az 515/97/EK rendelet rendelkezéseit. Ugyanezen rendelet 2. cikke (2) bekezdésének megfelelően, minden tagállam közli a többi tagállammal és a Bizottsággal a kapcsolattartóként kijelölt illetékes hatóságok nevét.

V. FEJEZET**VÉGREHAJTÁSI INTÉZKEDÉSEK ÉS MÓDOSÍTÁSOK****28. cikk**

Az e rendeletben említett végrehajtási intézkedések mellett, a bizottság szükség esetén részletes szabályokat állapít meg a Közösség és harmadik országok között kábítószer-prekurzorokkal folytatott kereskedelem hatékony nyomon követésének biztosítása érdekében – különösen a kiviteli és behozatali engedélyezés formanyomtatványainak külső megjelenése és használata tekintetében – abból a célból, hogy megakadályozza az ilyen anyagok eltérítését.

29. cikk

A bizottsági eljárást kell alkalmazni az e rendelet mellékletének az ENSZ-Egyezmény mellékletében esetlegesen bekövetkező módosítások figyelembevétele céljával történő kiigazításához.

30. cikk

(1) A Bizottság munkáját a Kábítószer-prekursor Bizottság (a továbbiakban: „bizottság”) segíti.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozások esetében az 1999/468/EK határozat 4. és 7. cikkét kell alkalmazni.

Az 1999/468/EK határozat 4. cikkének (3) bekezdésében megállapított időtartam három hónap.

(3) A bizottság elfogadja eljárási szabályzatát.

VI. FEJEZET

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

31. cikk

A tagállamok megállapítják az e rendelet rendelkezéseinek megsértése esetében alkalmazandó szankciók szabályait, és minden szükséges intézkedést megtesznek azok végrehajtásának biztosítására. Az előírt szankcióknak hatékonyaknak, arányosaknak és visszatartó erejűeknek kell lenniük.

32. cikk

Minden tagállam illetékes hatóságai legalább évente egyszer teljeskörűen tájékoztatják a Bizottságot az e rendeletben megállapított nyomon követő intézkedések végrehajtásáról, a kábítószerek vagy pszichotróp anyagok tiltott előállítására felhasznált, jegyzékben szereplő anyagokról, az eltérítés és a tiltott előállítás módszereiről, valamint ezen anyagok törvényes kereskedelméről, felhasználásairól és az ezen anyagokra vonatkozó szükségletekről.

Az említett tájékoztatás alapján a Bizottság, a tagállamokkal konzultálva, értékeli e rendelet hatékonyságát, és az ENSZ-Egyezmény 12. cikkének (12) bekezdésével összhangban a Nemzetközi Kábítószer-ellenőrző Szervhez benyújtandó éves jelentést készít.

A Bizottság e rendelet érvényesüléséről 2008 augusztusának végéig beszámol a Tanácsnak.

33. cikk

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a Közösség nevében állást foglaljon az ENSZ-Egyezmény melléklete I. és II. táblázatának olyan módosítása mellett, amely e rendelet mellékletének megfelelő.

34. cikk

A 3677/90/EGK rendelet 2005. augusztus 18-tól hatályát veszti.

A hatályon kívül helyezett rendeletre történő hivatkozást e rendeletre történő hivatkozásnak kell tekinteni.

35. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ezt a rendeletet 2005. augusztus 18-tól kell alkalmazni. Azonban a 6. cikk (1) bekezdését, a 7. cikk (2) bekezdését, a 8. cikk (2) bekezdését, a 9. cikk (2) bekezdését, a 11. cikk (1) és (3) bekezdését, a 12. cikk (1) bekezdését, a 19., a 28. és a 30. cikket e rendelet hatálybalépésének napjától kell alkalmazni, hogy lehetővé váljon az említett cikkekben előírt intézkedések elfogadása. Az ilyen intézkedések legkorábban 2005. augusztus 18-án lépnek hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2004. december 22-én.

a Tanács részéről

az elnök

C. VEERMAN

MELLÉKLET

Jegyzékben szereplő anyagok, 1. kategória

Anyag	KN-megnevezés (ha eltérő)	KN-kód ⁽¹⁾	CAS-szám ⁽²⁾
1-fenil-2-propanon	Fenil-aceton	2914 31 00	103-79-7
N-acetil-antranilsav	2-acetamido-benzoésav	2924 23 00	89-52-1
Izoszafrol (cisz + transz)		2932 91 00	120-58-1
3,4-metilén-dioxifenilpropán-2-on	1-(1,3-benzodioxol-5-il)propán-2-on	2932 92 00	4676-39-5
Piperonál		2932 93 00	120-57-0
Szafrol		2932 94 00	94-59-7
Efedrin		2939 41 00	299-42-3
Pszeudoefedrin		2939 42 00	90-82-4
Norefedrin		ex 2939 49 00	14838-15-4
Ergometrin		2939 61 00	60-79-7
Ergotamin		2939 62 00	113-15-5
Lizergsav		2939 63 00	82-58-6

Az e kategóriában felsorolt katintól ⁽³⁾ eltérő anyagok sztereoizomerikus formái, ha ilyen formák előfordulása lehetséges.

Az e kategóriában felsorolt anyagok sói, ha ilyen sók létezhetnek, és azok nem a katin sói.

⁽¹⁾ HL L 290., 2002.10.28., 1. o.

⁽²⁾ A CAS-szám a „Chemical Abstracts Service Registry Number”, amely az egyes anyagokra és szerkezetükre jellemző egyedi azonosító szám. A CAS-szám minden egyes izomer és valamennyi izomer minden egyes sója esetében egyedi. Figyelembe kell venni, hogy a fent felsorolt anyagok sóinak CAS-száma eltér a megadott számoktól.

⁽³⁾ (+)-norszeudo-efedrin néven is ismert, KN-kód 2939 43 00, CAS-szám 492-39-7.

2. kategória

Anyag	KN-megnevezés (ha eltér)	KN-kód ⁽¹⁾	CAS-szám ⁽²⁾
Ecetsavanhidrid		2915 24 00	108-24-7
Fenilecetsav		2916 34 00	103-82-2
Antranilsav		2922 43 00	118-92-3
Piperidin		2933 32 00	110-89-4
Kálium-permanganát		2841 61 00	7722-64-7

Az e kategóriában felsorolt anyagok sói, ha ilyen sók létezése lehetséges.

⁽¹⁾ HL L 290., 2002.10.28., 1. o.

⁽²⁾ A CAS-szám a „Chemical Abstracts Service Registry Number”, amely az egyes anyagokra és szerkezetükre jellemző egyedi azonosító szám. A CAS-szám minden egyes izomer és valamennyi izomer minden egyes sója esetében egyedi. Figyelembe kell venni, hogy a fent felsorolt anyagok sóinak CAS-száma eltér a megadott számoktól.

3. kategória

Anyag	KN-megnevezés (ha eltér)	KN-kód ⁽¹⁾	CAS-szám ⁽²⁾
Sósav	Hidrogén-klorid	2806 10 00	7647-01-0
Kénsav		2807 00 10	7664-93-9
Toluol		2902 30 00	108-88-3
Etil-éter	Dietil-éter	2909 11 00	60-29-7
Aceton		2914 11 00	67-64-1
Metil-etil-ke-ton	Butanon	2914 12 00	78-93-3

Az e kategóriában felsorolt anyagok sói, ha ilyen sók létezése lehetséges, és ezek nem sósav vagy kénsav sói.

⁽¹⁾ HL L 290., 2002.10.28., 1. o.

⁽²⁾ A CAS-szám a „Chemical Abstracts Service Registry Number”, amely az egyes anyagokra és szerkezetükre jellemző egyedi azonosító szám. A CAS-szám minden egyes izomer és valamennyi izomer minden egyes sója esetében egyedi. Figyelembe kell venni, hogy a fent felsorolt anyagok sóinak CAS-száma eltér a megadott számoktól.